

i Fremtiden. Og det er endelig i Tvivl om, hvor vidt det overhovedet vil være rigtigt at ombygge det gamle Palæ og udvide det paa den foreslaaede Maade.

Selv om man kunde erkende, at Palæet er en saa karakteristisk Bygning, at det bør bevares som et arkitektonisk Mindesmærke, anser man det for yderst tvivlsomt, om Palæet ikke vil miste sin Ejendommelighed ved den foreslaaede Omdannelse; og man mener i hvert Fald, at Hensynet til Palæets arkitektoniske Betydning maa vige for Hensynet til Museernes bedst mulige Anbringelse.

Som det vil ses af den Betænkning, der findes aftrykt som Bilag I. til Lovforslaget om Palæet i Kalleboderne, har ikke blot et af den nedsatte Kommissions bygningsskyndige Medlemmer, Statsraad F. Meldahl, bestemt negtet at tiltræde den foreliggende Plan og anbefalet at bygge et helt nyt Museum paa en fri Plads. Men et andet af Kommissionens bygningsskyndige Medlemmer, Professor Vilh. Petersen, har ogsaa erklæret, at han ubetinget ønsker en Museumsbygning paa en fri Plads i tilhørlig Afstand fra Husrækkerne, og at han kun, naar dette viser sig umuligt at opnaa, subsidiært kan tiltræde den foreslaaede Plan, idet han dog bemærker, at man ved en Ombygning paa den nuværende Plads vil blive nødt til at magasinere og lufte Museet i Naringer under Byggearbejdet.

Dertil kommer, at selve det Flertal i Kommissionen, der har anbefalet Planen om Ombygningen, ingenlunde har erklæret sig tilfreds med den valgte Byggeplads, men udtrykkelig har bemærket, at Kommissionen med det af Ministeriet givne Udgangspunkt for Forhandlingerne maatte anse det for at ligge udenfor dens Opgave at undersøge Mulighederne for Palæet af en anden Byggeplads. Det er bekendt, at Museumsbestyrelsen, saa længe den stod frit paa dette Punkt, har ønsket den ny Museumsbygning henlagt til en anden Plads — f. Eks. Rosenborg Have eller Nithous Bastion; og det fremgaar af Museumsdirektør Herbsts i Bilag 5 anførte Skrivelse, at han fra et Museumsstandpunkt er meget betænkelig ved de Bestadigelser og Tab, der ville blive en nødvendig Følge af Samlingernes Magasinering under Ombygningen og deres følgende Overflyttelse til de ny Lokaler, medens man kunde nøjes med een Flytning, naar man byggede paa et andet Sted. Endelig fremgaar det af en Udvalget meddelt, til Ministeriet stilet Skrivelse fra Direktøren for „Danst Folkemuseum“, Hr. Bernhard Olsen, at Komiteen for dette Museum meget vilde beklage, om den foreslaaede Plan vilde blive fastholdt, da den berøved for lange Tider vilde være hindret i at følge den Vej med Hensyn til Museets Anlæg og Udvidelse, som den anser for den rette (se Bilag 6.)

Under disse Omstændigheder har Flertallet ikke ment at kunne tiltræde det foreliggende Forslag. Der er under Udvalgets Forhandling antydet en Plan, hvorefter der paa den Del af den tgl. Frugthave ved Rosenborg, som ligger mellem Sølvgade og Kronprinsessejagade for en rimelig Udgift skulde kunne opføres 3 selvstændige Bygninger for oldnordisk Museum, Folkemuseet og etnografisk Museum, men Udvalget har selvfølgelig ikke kunnet tage nogen Stilling dertil. Det maa indskrænke sig til at kræve en Plan, der er betydelig billigere end den foreslaaede; det maa kræve en Undersøgelse af, om der kan findes en Byggeplads, hvor Museerne kunne komme til at ligge friere, og hvor der kan være fornøden Plads til fremtidig Udvidelse, og det maa kræve overvejet, hvilken Anvendelse der bedst og fordelagtigst kan gøres af Prinsens Palæ og de tilstødende Grunde.

Medundertegnede, S. Scavenius, skal om dette Spørgsmaal gøre følgende Bemærkninger. For det ydre arkitektoniskes smukke og værdige Fremtræden er mig Arkitekterne Statsraad Herholdts og Professor Holms Tiltræden til Planen fuldt tilstrækkelig Garanti, hvortil kommer, at paa et af Planens Modstandere sammendaldt og forberedt almindeligt Kunstnermøde var en overvejende Majoritet for Planen. Hvad det indre ar-